ת"ק 676-01-22 ברק נ' משרד הבריאות

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת שרית עבדיאן

תובעת	**יוספה ברק**
	נגד
נתבע	**משרד הבריאות**

פסק דין

1. בתביעה שבפניי, שהוגשה במתכונת של תביעה קטנה, התובעת טוענת כי פרסום מטעם משרד הבריאות עולה כדי עוולה לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: **חוק איסור לשון הרע**).

רקע עובדתי ועיקרי ההליכים בין הצדדים

2. חרף העובדה שמדובר כאמור בתביעה קטנה, ההליך גרר אחריו עשרות רבות של בקשות, תגובות והודעות ואף התקיימו בו שני דיונים. יחד עם זאת, ובשים לב להוראת תקנה 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976, פסק דין זה יפרט אך את עיקרי ההליכים שהתנהלו בין הצדדים ואשר נדרשים לצורך הכרעה בתביעה.

3. ביום 22.12.2021 פרסמה התובעת ברשת החברתית "טוויטר" "ציוץ" המתייחס לבנה הקטין של ראשת בריאות הציבור, ד"ר שרון אלרעי-פרייס (שיכונה להלן: **ג'**), בו נכתב, כך:

> "[ג'] פרייס יוצא לאכול במסעדה. ל[ג'] פרייס אין תו ירוק אמא שלו כנראה חושבת שאין צורך שהילד שלה בכתה י' יתחסן. נכון שרון? ומה מאיר אומר על זה?!" [שמו של הקטין הופיע במקור והושמט על-ידי – ש.ע.].

4. כשלושה ימים לאחר מכן, ביום 25.12.2021, פרסם משרד הבריאות "ציוץ" בצירוף המילים "אזהרת Fake", לו הוסף "צילום מסך" של ה"ציוץ" הנ"ל מטעם התובעת, ובו נכתב כך:

> "כל ארבעת ילדיה של ראש שירותי בריאות הציבור, ד"ר שרון אלרעי פרייס, חוסנו לקורונה, בדיוק ברגע שניתן האישור לשכבת הגיל שלהם. הפצת שקרים על ילדים היא שפלות מסוג חדש. כמה פשוט להפיץ שקרים בלי שום כיסוי, בלי שום אחריות ובעיקר בלי בושה" (להלן: **הפרסום מטעם משרד הבריאות**).

7. התובעת הגישה את התביעה שבכותרת בגין הפרסום מטעם משרד הבריאות בטענה כי מדובר בפרסום העולה כדי "לשון הרע". בכתב ההגנה מטעם משרד הבריאות נטען כי הפרסום אינו בגדר "לשון הרע", וכי אף אם היה מדובר ב"לשון הרע", עומדות למשרד הבריאות חלק מן ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע.

8. ביום 1.2.2022 הגיש משרד הבריאות בקשה למחיקת התביעה על הסף. בקשה זו נדחתה בהחלטתה של כב' השופטת **אדנקו סבחת-חיימוביץ** מיום 21.2.2022, ובה צוין כי שאלת ההוצאות תיבחן בסוף ההליך.

9. ביום 13.4.2022 הגיש משרד הבריאות בקשה למתן צו איסור פרסום חלקי בנוגע לתווים הירוקים ומועדי החיסונים של ילדיה של ראשת בריאות הציבור. התובעת התנגדה לבקשה זו. בהחלטתה מיום 24.4.2022 קבעה כב' השופטת **סבחת-חיימוביץ** כי התיעוד הרפואי יועבר אליה בפתח הדיון וזאת לצורך מתן החלטה בבקשה. בהחלטה נוספת מאותו יום (בבקשה מס' 13), הבהירה השופטת **סבחת-חיימוביץ** כי היא לא מוצאת להורות על העברת הראייה בטרם תעיין בה ותאפשר לצדדים להשלים טענותיהם בעניין בדיון שייערך.

10. ביום 21.7.2022 נערך בפניי דיון בתביעה, אליו התייצבו בין היתר ראשת בריאות הציבור, ד"ר אלרעי-פרייס ובן-זוגה. בגדרי הדיון הצדדים שבו על טענותיהם בכתבי הטענות והתקיימו חקירות של התובעת ומר ציפריס, שהוא אחד מספקי הדיגיטל של משרד הבריאות. בנוסף, הועברו לעיוני במעמד צד אחד התו הירוק ואישור ההתחסנות של ג', וזאת בהתאם להחלטות הנ"ל. כמו כן, ניתנה לצדדים האפשרות לטעון את טענותיהם בשאלת הפרסום של התו הירוק ואישור ההתחסנות, והם אכן טענו בעניין זה. במהלך הדיון ביקש משרד הבריאות להגיש לבית המשפט את התווים הירוקים ואישורי ההתחסנות של יתר ילדיה של ראשת בריאות הציבור במעטפה סגורה, ובהחלטתי בדיון נעתרתי לבקשה זו.

ת"ק 676-01-22 ברק נ' משרד הבריאות

תיק חיצוני:

11. לאחר הדיון שנערך בפניי הגישו הצדדים בקשות ותגובות רבות שעניינן בראיות שהוגשו על-ידי משרד הבריאות בדיון שנערך בפניי (בין השאר בקשות ותגובות מימים 22.7.2022, 24.7.2022, 2.8.2022, 4.8.2022, 5.8.2022 ו-9.8.2022). הצדדים העלו טענות הן באשר לפומביות הראיות והן באשר לקבילותן. בהחלטתי מיום 12.8.2022 קבעתי כי יתקיים בפניי דיון נוסף בשאלה האם יש להורות על חשיפת הראיות שהציג משרד הבריאות לבית המשפט בפני התובעת, אף במקרה שבו איעתר לבקשה למתן צו איסור פרסום.

12. ביום 25.8.2022 הגיש משרד הבריאות הודעה לפיה הוא מסכים להעביר לתובעת עותק מושחר מהתו הירוק של הקטין ג' וכי אין מניעה מבחינתו שהתובעת תעיין בנוכחות נציג מטעם משרד הבריאות בתו הירוק המלא של ג' והכל בכפוף למתן צו איסור פרסום. בנסיבות אלה, ביקש משרד הבריאות כי יבוטל הדיון שנקבע על-ידי. בהחלטתי מיום 30.8.2022 הוריתי על הטלת צו איסור פרסום על התווים הירוקים של הקטינים, ילדיה של ראשת בריאות הציבור. בנוסף, הוריתי כי הצדדים יקיימו ביניהם פגישה ובה יוצגו לתובעת התווים הירוקים של הקטינים במלואם (כפי שהוצגו לבית המשפט) ויימסרו לה עותקים מושחרים של התווים. עוד הוריתי כי התובעת תהיה רשאית להגיש השלמת טיעון מטעמה שלושה ימים לאחר שיוצגו לה התווים הירוקים.

13. בסופו של יום, לאחר מספר בקשות שהוגשו בעניין, התקיימה בין הצדדים פגישה ובה הוצג לתובעת מה שנחזה להיות התו הירוק של ג'. לאחר הפגישה העלתה התובעת (בין השאר בבקשותיה מימים 18.9.2022, 19.9.2022, 28.9.2022 ו-4.10.2022) טענות הן באשר לאופן שבו נערכה הפגישה עם נציג משרד הבריאות והן באשר לכך שלא הוצג בפניה אישור ההתחסנות של הקטין ג', כך שלא ניתן לדעת האם התו הירוק ניתן כתוצאה מהחלמה ממחלה או מהתחסנות. בין הצדדים הוחלפו כתבי טענות נוספים בעניין זה (ראו כתבי טענות מימים 18.10.2022, 19.10.2022 – שתי בקשות מיום זה). לבסוף, בהחלטתי מיום 22.10.2022 קבעתי דיון נוסף במעמד הצדדים ליום 27.10.2022.

14. בדיון שנערך בפניי ביום 27.10.2022 הוצגו לתובעת הן התו הירוק והן אישור ההתחסנות של ג' כפי שהוגשו לבית המשפט, וכן ניתנה לצדדים הזדמנות להשלים טענותיהם (בקצרה) באשר לראיות שהוצגו. להשלמת התמונה אציין כי לבקשת משרד הבריאות מיום 7.9.20222, הוריתי על הוצאת התווים הירוקים שהוגשו לתיק של יתר ילדיה של ראשת בריאות הציבור (מלבד התו הירוק של הקטין ג'), והם הושבו למשרד הבריאות בדיון מיום 27.10.2022, כך שהם אינם מצויים בתיק.

15. עוד יצוין להשלמת התמונה כי התובעת הגישה נגד מר גיא זומר, אשר פרסם תגובה ל"ציוץ" מטעם משרד הבריאות, תביעה נפרדת בבית המשפט לתביעות קטנות (ת"ק 26827-01-22). תביעה זו נדונה בפניי, ובמסגרתה הגיעו הצדדים לפשרה שקיבלה תוקף של פסק דין.

עיקר טענות הצדדים

16. לטענת התובעת הפרסום מטעם משרד הבריאות עולה כדי עוולה לפי חוק איסור לשון הרע, שכן הוא נועד להשפילה ולעשותה למטרה לשנאה, בוז ולעג. עוד נטען כי הפרסום הוליד תגובות מכפישות נוספות, וביניהן תגובה בה נכתב כי "אז אולי תתבעו את הנבלה הזו מקום לקטר בטוויטר".

17. התובעת טענה כי הראיה שהוצגה לבית המשפט הנחזית להיות התו הירוק של בנה של ראשת בריאות הציבור הוצגה שלא בדרך בה הורה המחוקק לאמת מסמך זה. לטענתה, על משרד הבריאות היה להציג את התו הירוק של הקטין לפי ההוראות הקבועות בתקנות סמכויות מיוחדות להתמודדות עם נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה) (הגבלת פעילות של מקום ציבורי או עסקי והוראות נוספות), התשפ"א-2021 (להלן: **תקנות סמכויות מיוחדות**). התובעת הוסיפה וטענה כי לא הוצג מכשיר טלפון נייד ובו אפליקציה של משרד הבריאות המעידה באיזה תאריך ניתן התו הירוק, וכן כי האישור לא נסרק כך שלא ניתן לדעת האם מדובר בתו ירוק אותנטי. התובעת המשיכה וטענה כי לא צוין בתו הירוק שהוצג תאריך הכניסה לתוקף אלא רק תאריך פקיעתו. בנוסף, נטען כי התו נעדר לוגו של משרד הבריאות, כיתוב בערבית ואינו נושא מראה הדומה לתווים ירוקים אחרים המפורסמים במרשתת. כן נטען כי התווים הוגשו ללא חתימה של "נאמן למקור" או כל חותמת ציבורית אחרת.

18. משרד הבריאות מצדו טען כי הפרסום אינו עולה כדי "לשון הרע" משום שאין בו כדי להשפיל או לבזות את התובעת. עוד נטען כי למשרד הבריאות עומדת הגנת החסינות הקבועה בסעיף 13(9) לחוק איסור לשון הרע וכן הגנת אמת דיברתי והגנת תום הלב הקבועות בסעיפים 14 ו-15 לחוק איסור לשון הרע. לטענת משרד הבריאות, כחלק מן המאבק בנגיף הקורונה נדרש הוא להתמודד עם תופעת "פייק ניוז" לפיה גורמים שונים פרסמו הודעות כוזבות ברשתות החברתיות שמטרתן להטיל ספק במניעים של עובדי מערכת הבריאות ולקרוא לציבור שלא לפעול לחיסון ילדיהם. בענייננו, כך נטען, התובעת פרסמה מספר פרסומים ברשתות החברתיות שנועדו להטיל ספק במניעיה של ראשת בריאות הציבור, ד"ר אלרעי-פרייס, וכך לפגוע באמון הציבור במערכת הבריאות. ביניהם פרסומים מיום 24.12.2021 ברשת החברתית "פייסבוק", בהם נאמר: "מאיר ושרון היקרים הכנו לכם קבלת שבת יוצאת מן הכלל. קמפיין רשת חלומי. אני בטוחה שכולם ירצו להפיץ אוטוטו מפרסמת"; וכן "הזוג פרייס מקדמים חיסונים של כל ילדי ישראל, בעוד הם כלל לא חיסנו את בנם".

19. משרד הבריאות טען כי הוא הוכיח אמת בפרסום משהציג את התו הירוק ואישור ההתחסנות של ג'. באשר לטענותיה של התובעת אודות קבילות התו הירוק, נטען כי ניתן להנפיק

את התו הירוק באמצעים שונים וביניהם אתר משרד הבריאות או יישומון "רמזור", וכי הנראות החזותית של התווים המונפקים בכל אחת מן האפשרויות היא שונה. עוד נטען כי לפי מדיניות משרד הבריאות באותה תקופה, התוקף של התו הירוק הוא לחצי שנה. בענייננו, הוצג תו ירוק שתאריך פקיעת התוקף שלו הוא 20.1.2022, ומשום כך לטענת משרד הבריאות ל-ג' היה תו ירוק בתוקף בעת הפרסום נשוא התביעה.

דיון והכרעה

20. ככלל, בירור תביעת לשון הרע יש לעשות בארבעה שלבים. בשלב הראשון יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמת המידה המקובלת על האדם הסביר; בשלב השני יש לברר אם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק איסור לשון הרע; בשלב השלישי יש לבחון אם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק לשון הרע; השלב הרביעי הוא מתן הסעד המתאים (ראו, למשל: ע"א 4534/02 **רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ**, נח(3) 558, 568 (2004)).

21. **<u>האם הפרסום מהווה לשון הרע</u>**?

סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע – בחלק הרלוונטי לענייננו – כי "לשון הרע" היא דבר שפרסומו עלול "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם" (סעיף 1(1) לחוק זה) או "לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו" (סעיף 1(2) לחוק זה). בפסיקה נקבע כי על מנת לקבוע האם פרסום עולה לגדר לשון הרע יש לקבוע את משמעויותיו על פי מבחן אובייקטיבי של הקורא הסביר ובהתחשב במכלול נסיבות הפרסום. ודוק, משמעותו של הפרסום נבחנת לא רק על סמך המילים המדויקות שבהן השתמש המפרסם, אלא גם על בסיס מכלול הנסיבות החיצוניות הסובבות את הפרסום (ראו: ע"א 751/10 **אורבך נ' פלוני**, פיסקאות 84-83 לחוות הדעת של כב' המשנה לנשיאה **א' ריבלין** (8.2.2012)).

22. בענייננו, הפרסום הנטען מייחס לתובעת הפצת שקרים על ילדים ב"שפלות", "בלי שום אחריות ובעיקר בלי בושה". בפסיקה נקבע זה מכבר כי הכינוי "שקרן" או ייחוס שקרים לאדם עשוי לעלות לגדר לשון הרע (ראו, למשל: ת"א (שלום חי') 18536/07 **פינקוביץ נ' דוד** (10.11.2010); ע"א (מחוזי י-ם) 11062/07 **סולטן נ' לוק** (25.12.2017); ע"א (מחוזי ת"א) 36859-11-18 **בוזגלו נ' פשכצקי**, פיסקה 10 (13.2.2019)), ולכן אף בענייננו יוצאת אני מנקודת הנחה כי ייחוס הפצת שקרים לתובעת – ובייחוד שקרים הנוגעים לקטינים – עשוי לעלות כדי לשון הרע. לפיכך עלי לבחון האם עומדות למשרד הבריאות הגנות מכוח החוק.

23. **<u>הגנת "אמת בפרסום"</u>**

סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע קובע כך:

> "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זו הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

בהתאם להוראות סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, שני יסודות מצטברים מגבשים את הגנת "אמת בפרסום". הראשון, אמיתות הפרסום, הוא יסוד עובדתי בעיקרו וענייננו השוואה בין תוכנו של הפרסום למציאות העובדתית. השני, קיומו של ענין ציבורי הנלווה לפרסום, עניינו בשאלה האם קיים אינטרס חברתי המצדיק את פרסום הביטוי חרף לשון הרע הטמונה בו. ההכרעה ביחס לקיומו של עניין ציבורי נבחנת על רקע נסיבות המקרה. בעניין זה יש לבחון "אם הפרסום טומן בחובו תועלת לציבור, אם הוא תורם לגיבוש דעת קהל בענין מסוים, אם יש בו כדי לתרום לשיח הדמוקרטי, לשיפור אורחות חיים, וכיוצא באלה" (ראו: רע"א 10520/03 **בן גביר נ' דנקנר**, פיסקה 20 לפסק דינה של כב' השופטת **פרוקצ'יה** (12.11.2006); להרחבה ראו: חאלד גנאים, מרדכי קרמניצר, בועז שנור **דיני לשון הרע - הדין המצוי והדין הרצוי** 320-323 (מהדורה שנייה, 2019)).

24. **אמיתות הפרסום** – על מנת לבחון את אמיתות הפרסום בעניינו, עלי להידרש לשאלה האם עלה בידי משרד הבריאות להוכיח כי הפרסום של התובעת לפיו "... ל[ג'] פרייס אין תו ירוק אמא שלו כנראה חושבת שאין צורך שהילד שלה בכתה י' יתחסן..." כלל אי אמיתות, ובלשון הפרסום בה נקט משרד הבריאות – האם הציוץ של התובעת הכיל בתוכו "Fake news"?

25. כאמור, הצדדים הרחיבו טענותיהם בעניין זה ואולם אני סבורה כי בסופו של דבר התשובה לשאלה זו היא פשוטה – משרד הבריאות הציג בפניי ובפני התובעת הן את התו הירוק של הקטין ג' והן את אישור ההתחסנות שלו, וזאת במקביל לתעודת הזהות של ד"ר אלרעי-פרייס, ראשת בריאות הציבור. עיון בתו הירוק מול תעודת הזהות של ד"ר אלרעי-פרייס מעלה כי מדובר בתו הירוק של הקטין ג' וכי תוקף התו הוא עד ליום 20.1.2022 (והדבר עולה בקנה אחד עם תאריך מתן החיסון הראשון של ג'). כפי שציין משרד הבריאות, והדבר הוא אכן בגדר ידיעה שיפוטית, תווי הקורונה באותה עת ניתנו לתקופה של חצי שנה. היינו, במועד הפרסום של התובעת (יום 22.12.2021), היה ל-ג' תו ירוק בתוקף. בנוסף, עיון בתעודת ההתחסנות מעלה כי בעת שפורסם ה"ציוץ" מטעם

התובעת, ג' חוסן פעמיים (ויוער כי לאחר מכן, ועוד טרם פקע תוקף התו הירוק, חוסן גם בפעם השלישית). היינו, מהמסמכים שהוצגו בפניי עולה כי בניגוד לפרסום התובעת מיום 22.12.2021, ג' החזיק תו ירוק ואף חוסן.

26. כפי שצוין לעיל, התובעת העלתה טענות רבות באשר לאופן הצגת התו הירוק ואישור ההתחסנות וקבילותם. עיינתי בטענות אלה היטב ולא ראיתי לקבלן. לעניין טענת התובעת כי חזותו של התו הירוק שהוצג אינה תואמת את החזות של תווים ירוקים אחרים, מקובלת עלי טענת משרד הבריאות לפיה זוהי תצוגת התו הירוק המונפק באמצעות יישומון "רמזור", שבאמצעותה הונפק התו שהוצג בהליך. אף טענות התובעת לפיהן יש להציג את התו הירוק בהתאם להוראות הקבועות בתקנות סמכויות מיוחדות אינן מקובלות עלי. תקנות אלה נועדו להסדיר את אופן הצגת התו הירוק בכניסה למקומות ציבוריים או עסקיים (בתקופות ובתנאים המפורטים בהן) וכמובן שאין בהן כדי להסדיר אופן הצגת ראיות בבית המשפט. גם את טענות התובעת באשר לקבילות הראיות לא ראיתי לקבל. התובעת בחרה להגיש את תביעתה בבית משפט לתביעות קטנות, ולבחירה זו יש השלכות. ההליך בבית המשפט לתביעות קטנות נועד להיות פשוט, זול ומהיר. כנגזרת מכך, בית המשפט לתביעות קטנות רשאי לקבל ראיה שאינה קבילה בבית משפט אחר (ראו: סעיף 62(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984; להרחבה ראו: טל חבקין ויגאל נמרודי **התביעה הקטנה** 322-319 (2017)). בענייננו, אני סבורה כי הוכחה ש-ג' החזיק בתו ירוק באמצעות הצגתם של תו ירוק ואישור התחסנות שהונפקו באפליקציית "רמזור" עונה על דרישות הדין, ועומדת בקנה אחד עם הציפיה כי הליך התביעה הקטנה ינוהל במהירות ובפשטות.

27. **קיומו של עניין ציבורי הנלווה לפרסום** – בשלב זה יש לבחון האם קיים אינטרס חברתי המצדיק את הפרסום למרות לשון הרע שעשויה להיות טמונה בו. אני סבורה כי התשובה לשאלה זו חיובית.

ה"ציוץ" של משרד הבריאות פורסם בתקופה שבה נגיף הקורונה התפשט בעולם בכלל ובמדינת ישראל בפרט. אין זה סוד כי התפשטות הנגיף הביאה עמה קשיים וסבל רב לציבור. בראש ובראשונה לנגיף היו השלכות בריאותיות קשות שבאו לידי ביטוי בשיעורי תחלואה גבוהים, אשפוזים ואף מוות. ההשלכות הבריאותיות של הנגיף הובילו להשלכות חברתיות שדומה כי כמוהן לא הכרנו, בדמות ריחוק חברתי, בידודים וסגרים שהובילו לפגיעה חברתית, כלכלית ואישית. לכן, אין ספק כי המאבק בהתפשטות נגיף הקורונה היה ועודנו חובה – מקצועית, מוסרית וחוקית – של משרד הבריאות ובכיריו.

על מנת להתמודד עם התפשטות נגיף הקורונה נדרש היה שיתוף פעולה מצד הציבור, הן בשמירה על ההנחיות מטעם משרד הבריאות והן בהתחסנות. הצגתם של ראשי משרד הבריאות,

ובוודאי של ראשת בריאות הציבור, כמי שלא מקיימים בעצמם או אצל בני משפחותיהם את ההנחיות וההמלצות של משרד הבריאות למאבק בנגיף הקורונה, עשויה הייתה לפגוע בלגיטימיות של הנחיות משרד הבריאות, להביא לירידה בשיעור ההתחסנות ולפגוע במאבק הציבורי החשוב בנגיף. בנסיבות אלה, ניהול מערכה תקשורתית על-ידי משרד הבריאות במטרה לעודד את הציבור לשתף פעולה עם הנחיותיו, ובכלל זה לקעקע פרסומים שהכילו מידע שגוי באשר לקיום ההנחיות על-ידי בכירי משרד הבריאות, היא מתבקשת והגיונית. בענייננו, הפרסום מטעם התובעת מיום 22.12.2021, בו נטען כי בנה הקטין של ראשת בריאות הציבור אינו מחזיק בתו ירוק ואף אינו מחוסן, עשוי היה להטיל דופי בהמלצות משרד הבריאות הקוראות להתחסנות ואף לרפות ידי חלקים מן הציבור משמירה על ההנחיות. משכך, ואף אם ניתן היה לנסח את הפרסום מטעם משרד הבריאות בצורה מתונה יותר, יש בפרסום זה, שמטרתו להפריך את הפרסום מטעם התובעת, תועלת ציבורית משמעותית.

28. אם כן, אני סבורה כי מתקיימים בענייננו שני התנאים שפורטו לעיל לקיומה של הגנת "אמת בפרסום".

29. נוכח התוצאה אליה הגעתי מתייתר הדיון בטענת משרד הבריאות כי עומדות לו הגנות נוספות ובהן הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע (ראו והשוו: דנ"א 2121/12 **פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך**, פ"ד סז(1) 667, 719-720 (2014); ע"א 844/12 **מולקנדוב נ' פורוש**, פיסקה 43 (22.2.2017)).

סיכום

30. התביעה נדחית אפוא. בנסיבות העניין, ומשמצאתי כי לשני הצדדים אחריות וחלק בהימשכות ההליכים, אני קובעת כי התובעת תישא בהוצאות משרד הבריאות בסך של 1,000 ₪. ההוצאות ישולמו תוך 30 ימים אחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 15 יום.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.

ת"ק 676-01-22 ברק נ' משרד הבריאות

תיק חיצוני: